

Uusien farsinkielisten laulujen opettelua kotona

Siiri ja Marko Turusen ystäväkirje 2/2020

4.4.2020

Marko: Berliini on muuttunut suomalaiselle varsin miellyttäväksi. Kadut ovat verrattain tyhjiä, ihmiset pitävät riittävästi etäisyyttä, kaikki puhuvat tavallista hiljaisemmalla äänellä, eikä varmasti kukaan tule istumaan viereen saatikka juttelemaan. Myös kaupoissa on tilaa: sisään pääsee vasta, kun joku edellinen asiakas on tullut ulos, eikä näin ollen tarvitse kokea klaustrofobista kauhua, kun kymmenet ihmiset ahtaautuvat saksalaisen supermarketin ahtaille käytäville. Muutama viikko sitten hyllyt notkuivat tyhjyyttään, mutta nyt lähes kaikki tuotteet ovat jälleen saatavilla – mitä nyt kiinalainen inkivääri tai riisi tuntuu kaupoista uupuvan. Ruuhkia ei ole, ja näin ollen autoilija pääsee nopeasti paikasta A paikkaan B. Kun vain olisi paikkoja mihin mennä, sillä kalenteri on tyhjentynyt myös kaikista mukavista menoista ja suunnitelmista, ja näyttää siltä, että pääsiäisenäkään emme voi kokoontua yhdessä kirkkoon. Elämän tahti on hidastunut: kirkolla vietettyjen messujen sijaan vietämme Siirin kanssa nyt kotihartauksia. Päivittäinen kävely- tai juoksulenkki lähialueella auttaa meitä jaksamaan. Teemme etätöitä ja valmistelemme tulevia. Tällainen on juuri nyt lähetin korona-arki Saksan kentällä.

Tällä hetkellä on kolmas viikko sosiaalista eristäytymistä menossa. Valtiovallan toimesta tiukat määräykset astuivat voimaan 16. maaliskuuta: julkisilla paikoilla ei saa liikkua kuin kahden hengen pareina tai samassa taloudessa asuvien kesken. Jumalanpalvelukset ja muut julkiset kokoontumiset on kielletty, ravintolat on suljettu, ihmiset ovat työttöminä tai etätöissä. Istuin vielä perjantaina 13. maaliskuuta yhteistyökirkkomme alueellisessa pappeinkokouksessa, jossa suurin osa ajasta käytettiin lähenevästä kulkutaudista puhumiseen. Miten tulisi toimia, voidaanko jumalanpalveluksia pitää, voidaanko kokoontua? Jo silloin päätimme yhdessä kirkkoherra Martensin kanssa perua kaikki seurakuntamme tilaisuudet toistaiseksi. Koska kirkollamme asuu joukko kirkkoturvalaisia, on meillä myös erityinen vastuu heistä.

Kaste kirkossa yhdennellätoista hetkellä

Reilut kaksi viikkoa ennen kuin poikkeustoimet astuivat voimaan, sain erityisen tehtävän. Eräs nuori mies saapui seurakuntaamme ja pyysi päästä kasteopetukseen. Tämä ei sinänsä ole poikkeuksellista, sillä vastaavaa tapahtuu säännöllisesti. Poikkeukselliseksi tämän teki se, että mies ei ole pakolainen tai turvapaikanhakija, vaan oli lomalla tapaamassa sukulaisiaan. Kotimaansa tiukentuneiden matkustussäädösten tähden hän jäi

toistaiseksi jumiin Saksaan. Hän oli lapsena käynyt kirkossa kotimaassaan, kunnes häntä ja hänen perhettään oli väkivalloin estetty menemästä kirkkoon ja uhattu. Tuolloin kylvetty Sanan siemen ei ollut kuitenkaan mennyt hukkaan, vaan oli kaikki nämä vuodet kasvanut ja kukoistanut, ja niin tämä veli näki tilanteensa tulleen ja halusi kasteen ennen kuin palaa takaisin. Näin Jumala voi käyttää suunnitelmissaan myös korona. Pidän miehelle siis rippikoulun pikavauhtia, istuimme noiden kahden viikon aikana lähes joka päivä kolme tuntia yhdessä ja keskustelimme katekismuksesta. Nämä yhteiset hetket olivat erittäin antoisia. Keskustelimme myös erityisesti siitä, miten elää kristittyinä maan alla ja miten hoitaa uskoaan sellaisissa oloissa. Kun luimme kertomusta siitä, miten Pietari kielsi Jeesuksen, hän sanoi: ”Minä en halua tehdä noin. Jos joku minulta kysyy, niin en valehtele. Sanon, että olen kristitty, että seuraan Jeesusta.”

Kun kaikki muut jumalanpalvelukset seurakunnassamme oli jo peruttu, vietimme vielä pienellä porukalla kastemessun illalla 15. maaliskuuta. Läsnä olivat kastettavan ja minun itseni lisäksi vain kummit, kastettavan sisko ja muutamia kirkkoturvalaisista. Kastoin tämän veljen kolmiyhteisen Jumalan nimeen ja hän sai ensimmäistä kertaa elämässään nauttia Kristuksen ruumiin ja veren. Seuraavana päivänä kaikki kokoontumiset kiellettiin. Tämä ystävä pääsi sisään viimeisellä hetkellä.

Suljimme kirkon ovet lähimmäisenrakkaudesta, taudin leviämisen estämiseksi. Raamatussa puhutaan myös siitä päivästä, kun Kirkon ovi lopullisesti menee kiinni. Viimeiseen hetkeen asti kaikki saavat tulla, eikä ketään käännytetä pois. Mutta kun ovi kerran suljetaan, liian myöhään sisään pyrkiville vastaus on: ”Minä en tunne teitä.” (Matt. 25:12) Kun nyt joudumme pakosta olemaan etäällä toisistamme ja kirkosta, käyttäkäämme tämä aika viisaasti ja rukoillen. Kenties tämä aika voi olla meille hengellisesti rikas, vaikka muu elämänmenomme köyhtyisikin. Ei sinun tarvitse karanteeniaikanasi siivota koko kotiasi, ei sinun tarvitse lukea tietokirjallisuutta tai opetella uutta kieltä, eikä sinun tarvitse potea pahaa omaatuntoa siitä, että poikkeustilanne lamaannuttaa sinut tehottomaksi. Olethan elossa, se riittää. Mutta kenties eristyksen hiljaisuus auttaa sinua löytämään jotain, jonka olit jo kadottanut tai unohtanut.

Siiri ja minä olemme lukeneet kotihartauksissamme muun muassa profeetta Jeremian Valitusvirsiä Vanhasta testamentista. Niissä profeetta suree Israelin kansan kohtaloa, kun se on menettänyt Jerusalemin ja joutuu elämään etäällä Herran huoneesta. Ne kuvaavat

tavallaan aika hyvin meidän tämänhetkistä tilannettamme: odotamme ja ikävöimme sitä, että pääsisimme taas yhteiseen ehtoollispöytään. Kun menettää jonkin asian, vaikka väliaikaisestikin, sen arvo korostuu aivan uudella tavalla. Kenties näin on sinunkin kohdallasi: karanteeni opettaa meille, mitkä asiat ovat oikeasti tärkeitä ja arvokkaita, sellaisia, joita nyt saamme ikävöiden kaivata.

Haluamme toivottaa sinulle siunattua ristin ja ylösnousemuksen pääsiäistä. Myös sairauden ja eristyksen keskellä saamme muistaa: Kristus on voittanut synnin, paholaisen ja kuoleman.

Marko & Siiri

etunimi.sukunimi@sley.fi

Persialainen uusi vuosi alkoi kevätpäivän tasauksesta 20.3. Persialaiset joutuivat viettämään vuoden tärkeintä juhlaansa eristäytyneinä koteihinsa. Kuvassa haftsin-pöytä erään seurakuntaamme kuuluvan perheen kodissa parakkimuotoisessa vastaanottokeskuksessa.

Kiitos, kun rukoilet kanssamme!

- rukoilemme kaikille sairaille paranemista ja erityisesti Iranin vaikean tilanteen puolesta
- rukoilemme eristyksissä olevien, yksinäisten ja toimeentulonsa menettäneiden puolesta
- kiitämme mahdollisuudesta yhteydenpitoon videopuhelujen ja viestien välityksellä
- kiitämme mahdollisuudesta lepoon ja hengelliseen virkistäytymiseen

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea Turusten työtä, voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH. Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyksenkannatuksena, tai kirjoita viestikenttään Turusten rengas + oma kotiseurakuntasi.

Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä <https://www.taivaallinenlahja.fi/kuukausilahjoittaminen> tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 09 251 39 228

Viitenumero- ja osoiteasioissa sinua palvelee Sinikka Ahvenainen sinikka.ahvenainen@sley.fi tai puh. 050 348 4645.

Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta. Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.

Keräyslupa 2017-2021: RA/2017/100